

Jerzy Korsak, Andrzej Kern, Waldemar Miedziejko, Mieczysław Cincio

Kronika

Palestra 27/11(311), 114-127

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1. KRONIKA CENTRALNA

1.

Akty wykonawcze do ustawy o adwokaturze

Spośród kilku delegacji ustawowych wynikających z ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124) zostały dotychczas zrealizowane dwie przez wydanie następujących rozporządzeń:

1) Ministra Pracy, Płacy i Spraw Socjalnych z dnia 17 maja 1983 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego adwokatów-członków zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 28, poz. 138 — art. 24 ust. 4);

2) Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 sierpnia 1983 r. w sprawie zasad ponoszenia przez Skarb Państwa kosz-

tów nie opłacanej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 51, poz. 230 — art. 29 ust. 2).

Ten ostatni akt prawny, od dawna oczekiwany, reguluje z mocą od 8 września br. zasady i tryb uzyskiwania stosownych wynagrodzeń przez adwokatów ustanawianych przez sądy z urzędu w procesach cywilnych i kar-nych oraz w postępowaniu przed pań-stwowymi biurami notarialnymi.

Wydane rozporządzenie zasługuje na komentarz, który „Palestra” zamieści w jednym z najbliższych numerów.

2.

Przyznanie odznak „Adwokatura PRL”

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na posiedzeniu w dniu 13 września 1983 r., na wniosek Rad Adwokackich i Naczelnego Redaktora „Palestry” nadało wymienionym niżej Kolegom-adwokatom odznaki „Adwokatura PRL” za szczególne zasługi dla adwokatury w pracy zawodowej i społecznej:

Złotą Odznakę „Adwokatura PRL” otrzymali adwokaci: Ireneusz Boliński (Białystok), Józef Łukasiewicz (Bydgoszcz), Miron Kołakowski (Częstochowa), Jan Kleczka (Katowice), Jacek Zuławski (Kraków), Zenon Pietraszko (Lublin), Jerzy Markiewicz (Lublin), Krys-

tyna Bielańska-Jackowska (Łódź), Eugeniusz Sindlewski (Łódź), Henryk Pietrasiuk (Olsztyn), Lesław Runge (Poznań), Marian Kokociński (Poznań), Czesław Jaworski (Warszawa), Tadeusz Kobyliński (Warszawa), Emil Stachura (Warszawa), Zygmunt Ziembka (Wrocław), Halina Piekarska (Warszawa), Mieczysław Cincio (Rzeszów), Stefan Mizera (Warszawa), Zbigniew Dyka (Kraków), Mirosław Serkies (Toruń).

Srebrną Odznakę „Adwokatura PRL” — otrzymali adwokaci: Tadeusz Cwikła (Wałbrzych), Jerzy du Vall (Rzeszów).

3.

Uzyskanie zgody przez adw. J. Kleina na wykonywanie zawodu indywidualnie

Stosownie do przepisu art. 4 ust. 3 p.o.a. Minister Sprawiedliwości, na

wniosek okręgowej rady adwokackiej, może w uzasadnionych wypadkach

wyrazić zgodę na wykonywanie przez adwokata zawodu indywidualnie lub wspólnie z innym adwokatem.

Pierwszą decyzją Ministra Sprawiedliwości w tej materii po wydaniu prawa o adwokaturze było uwzględnienie wniosku Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie i wyrażenie w dniu 30 marca 1983 r. zgody na wykonywanie przez adw. Janusza Kleina zawodu indywidualnie w Muszynie (woj. nowosądeckie).

Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie uchwałą z dnia 21 stycznia 1983 r. dokonała wpisu Janusza Kleina na listę adwokatów, wyznaczając mu siedzibę w Muszynie, oraz wystąpiła

z wnioskiem o wyrażenie zgody na wykonywanie przez wspomnianego adwokata zawodu indywidualnie. Motywacją wniosku było to, że w Muszynie ma siedzibę Sąd Rejonowy, nie ma tam natomiast ani zespołu adwokackiego, ani nawet punktu konsultacyjnego. Zachodziła zatem konieczna potrzeba zapewnienia miejscowej ludności należytej pomocy prawnej ze strony adwokata, przy czym domagały się tego miejscowe władze administracyjne. Korespondował z tym również w pełni odpowiedni wniosek prezesa Sądu Rejonowego.

s.m.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

W dniu 28 maja 1983 r. dziekan ustępującej Rady Adwokackiej w Białymstoku adw. Ireneusz Boliński dokonał otwarcia obrad Zgromadzenia Białostockiej Izby Adwokackiej, kończącego czteroletnią, przedłużoną kadencję organów białostockiej adwokatury.

Na zgromadzenie przybyli: sekretarz NRA adw. Wiesław Szczepiński z ramienia Naczelnej Rady Adwokackiej, przedstawiciele instancji politycznych oraz przedstawiciele władz administracyjnych, sądowych i prokuratorskich z trzech województw, tj. białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego, stanowiących teren naszej Izby.

Po otwarciu obrad uczczono chwilą ciszy pamięć zmarłych w latach 1981—1983 adwokatów: Dominika Pietrasza, Kazimierza Ellerta, Stanisława Lecha Domińczaka, Sergiusza Deka, Jana Misiury, Bronisława Kuhna i Edwarda Ignaczaka.

Do czasu wyboru przewodniczącego i sekretarzy Zgromadzenia, czego dokonano w tajnym głosowaniu, obradom przewodniczył dziekan Ireneusz

Boliński. Zgodnie z porządkiem obrad złożył on sprawozdanie z działalności Okręgowej Rady Adwokackiej w minionej kadencji. Sprawozdanie zawierało między innymi główne kierunki zadań adwokatury w nawiązaniu do przepisów ustawy z 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze. Wiele miejsca zajęły w referacie problemy rozmieszczenia adwokatów, polityka kadrowa i sprawy warunków lokalowych zespołów adwokackich. Podkreślono widoczny wzrost wydatków i kosztów zespołów adwokackich, które to wydatki sięgają w niektórych wypadkach nawet 60% obrotów. Mówca zwrócił także uwagę na sprawy etyki i stosunków koleżeńskich oraz na zagadnienie należytej współpracy z sądami, prokuraturami, a także z władzami politycznymi zaznaczając, że współpraca ta układa się należyście. Mówiąc o sprawach wizytacji zespołów adwokackich, zazaczył, że referat wizytacji, prowadzony przez wicedziekana Witolda Powichrowskiego, pracował należyście. Na zakończenie swego wystąpienia dziekan Boliński,

wskazując na ważne zagadnienie udziału adwokatów w życiu społeczno-politycznym, podziękował serdecznie koleżankom i kolegom adwokatom za ich działalność i zaangażowanie w społeczną pracę.

Po wystąpieniu dziekana głos zabrał skarbnik Rady adw. Stanisław Kostka, który złożył sprawozdanie z wykonania budżetu oraz przedstawił preliminarz budżetowy na rok 1983. Skarbnik ORA stwierdził, że gospodarka finansowa Rady była prawidłowa. Istnieje jednak obecnie konieczność podwyższenia składki na Fundusz Wzajemnej Pomocy w związku z odejściem z zespołów, jeszcze w tym roku, znacznej liczby adwokatów wobec ukończenia przez nich siedemdziesiątego roku życia.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz jej wnioski i zalecenia były następnym punktem porządku dziennego Zgromadzenia. Dokonał tego przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Andrzej Mirecki.

Podjęto potem uchwałę o podwyższeniu składki na Fundusz Wzajemnej Pomocy z 0,5% na 1%.

Po ogłoszeniu wyników wyborów na przewodniczącego i sekretarza Zgromadzenia przewodnictwo obrad objął wybrany większością głosów adw. Stanisław Malinowski — kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Bielsku Podlaskim. Wiceprzewodniczącym wybrany został adw. Bronisław Daniszewski, a sekretarzami — adwokaci Zdzisław Gwizdała i Marian Kondracki.

W dalszym ciągu obrad przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniami organów Izby. Jednym z mówców był przewodniczący WK SD w Białymstoku Zenon Rosłan, który w imieniu zaproszonych na Zgromadzenie przedstawicieli władz politycznych podziękował za zaproszenie, podkreślił rosnącą rolę adwokatury w życiu społeczno-politycznym naszego kraju i ży-

czył owocnych obrad. Ponadto głos zabrali adwokaci: Bronisław Daniszewski, Witold Powichrowski, Lech Koziół, Kazimierz Surowiński, Albin Maliński, Ryszard Zdziarski, Ryszard Koziara, Stanisław Krasowski i Anatol Henschke. Dyskusja dotyczyła głównie spraw związanych z pracą zawodową adwokatów, rolą adwokatury, działalnością samorządu adwokackiego oraz polityką personalną Izby. Wiele miejsca poświęcono także w dyskusji nowej ustawie — Prawo o adwokaturze. Adw. Lech Koziół w swym wystąpieniu nawiązał do faktu swego internowania w grudniu 1981 r., dziękując dziekanowi adw. Ireneuszowi Bolińskiemu za odwiedzenie go w tym czasie i czynienie starań o jak najszybsze zwolnienie. Podziękował także innym kolegom i koleżankom za udzieloną mu w tym trudnym okresie pomoc.

Do poruszonych w dyskusji problemów ustosunkował się sekretarz Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Wiesław Szczepiński, który omówił rolę i znaczenie nowego prawa o adwokaturze dla całego środowiska adwokackiego i dla prawidłowej działalności samorządu. Poinformował także obecnych o stanowisku Prezydium NRA w kwestii odchodzenia z zespołów adwokackich — po ukończeniu siedemdziesięciu lat życia — ich dotychczasowych członków, stwierdzając jednocześnie, że samorząd adwokacki powinien wypracować model zatrudnienia tych adwokatów przy czynnościach nie związanych z prowadzeniem spraw. Następnie przedstawiciel NRA omówił zagadnienia będące przedmiotem prac Prezydium Naczelnej Rady. Wyjaśnił również, że NRA będzie obecnie, w świetle nowych przepisów, zobowiązana do składania Radzie Państwa corocznych sprawozdań dotyczących efektywności prac adwokatury. Nawiązując do wystąpienia adw. Lecha Koziola, adw. Szczepiński oświad-

czył, że w skali całego kraju internowanych było w roku 1982 trzynastu adwokatów. Władze samorządowe adwokatury nie uchyliły się od załatwienia tego trudnego problemu i starały się w miarę swoich możliwości śpieszyć internowanym z pomocą. Podejmowano interwencje u władz, czego dowodem jest między innymi wizyta złożona w tym czasie przez prezesa NRA prof. Kazimierza Buchalę wiceministrowi spraw wewnętrznych gen. Stachurze. W czasie tych interwencji władze odnosiły się do spraw adwokatów z dużym zrozumieniem i przychylnością.

Na zakończenie swego wystąpienia adw. W. Szczepiński poruszył jeszcze sprawę spodziewanej amnestii, a także zagadnienie związane z należytą współpracą między NRA a Prokuraturą Generalną w zakresie ustalenia szerszych możliwości udziału adwokatów w postępowaniu przygotowawczym. Omówił także zagadnienie współpracy z Federacją Konsumentów.

W przerwach między wystąpieniami poszczególnych uczestników dyskusji przeprowadzono wybory dziekana Rady Adwokackiej, prezesa Sądu Dyscyplinarnego i przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Po ogłoszeniu ostatecznych wyników wyborów przewodniczący Komisji Skróceniowej stwierdził, że dziekanem Okręgowej Rady Adwokackiej został wybrany dotychczasowy wicedziekan adw. Witold Powichrowski, który na 99 ważnych głosów otrzymał 65 głosów. Prezesem Sądu Dyscyplinarnego został adw. Zdzisław Wołkowicki (61 głosów), a przewodniczącą Komisji Rewizyjnej adw. Janina Mirek-Hościciłowicz, uzyskując 59 głosów.

Po ogłoszeniu wyników tej części wyborów głos zabrał nowo wybrany dziekan adw. Witold Powichrowski, który w gorących słowach podziękował wszystkim obecnym, a szczególnie

tym, którzy oddali na niego swe głosy, za obdarzenie go tak wielkim zaufaniem i wybranie na dziekana. Jednocześnie podkreślił, iż od wszystkich adwokatów, od całej Izby zależy będzie droga, jaką pójdzie białostocka adwokatura, a także zależy prestiż zawodu adwokata. Zapewnił, że osobiście doloży wszelkich starań, by być godnym tego wyróżnienia.

Po tym wystąpieniu, na wniosek przewodniczącego Zgromadzenia adw. Stanisława Malinowskiego obrady — wobec późnej pory — zostały przerwane na następny dzień.

W drugim dniu obrad, tj. 5 czerwca 1983 r., w dalszym ciągu toczyła się dyskusja na temat spraw samorządowych, polityki personalnej ustępującej Rady oraz założeń programowych przyszłych władz samorządowych. Głos zabierali adw. adw.: Jerzy Korsak, Józef Bogucki i Mikołaj Zdaszuk. Podsumowaniem całego przebiegu dyskusji stały się uchwały przyjęte na wniosek Komisji Wnioskowej. W uchwałach tych zawarto między innymi postulaty opracowania do końca 1983 r. planu rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby oraz kryteriów przy przenoszeniu siedziby wykonywania zawodu do Białegostoku. Uchwalono ponadto: podwyższenie odprawy emerytalnej, poczynienie starań o poprawę warunków lokalowych niektórych zespołów adwokackich oraz wystąpienie z wnioskiem do NRA o spowodowanie weryfikacji niektórych, zbyt niskich pozycji taksy adwokackiej.

Skrótowego podsumowania dyskusji dokonał dziekan Rady adw. Witold Powichrowski, który polemizując z niektórymi wystąpieniami podkreślił, że ustępująca Rada Adwokacka starała się wywiązywać ze swych obowiązków i działać dla dobra całej korporacji. Przypomnił raz jeszcze duży wkład pracy byłego dziekana adw. Ireneusza Bolińskiego. Podziękował

wszystkim członkom ustępującej Rady oraz pracownikom administracyjnym Rady, a także kolegom współprzewodniczącym i sekretarzom Zgromadzenia, członkom pracujących komisji i wszystkim obecnym.

Poza przeprowadzeniem dyskusji i przyjęciem uchwał dokonano w drugim dniu Walnego Zgromadzenia także drugiej tury wyborów, których celem było wyłonienie członków Rady Adwokackiej, Sądu Koleżeńskiego, Komisji Rewizyjnej oraz delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury. Po przeprowadzeniu wyborów a następnie wyborów uzupełniających przewodniczący Komisji Skrócacyjnej adw. Tadeusz Olesiuk podał wyniki. W skład **Rady Adwokackiej** wybrani zostali w kolejności uzyskanych głosów: adw. Jerzy Korsak z Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku, adw. Lech Koziół z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Łomży, adw. Piotr Wiszniewski z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Eiku, adw. Mikołaj Zdasiuk z Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku, adw. Zbigniew Ludwiczak z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku, adw. Henryk Marcinkiewicz z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Suwałkach, adw. Marian Małyszko z Zespołu Adwokackiego w Łomży i adw. Janusz Andrzejewski z Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku. Zastępcami członków Rady wybrani zostali: adw. Józef Baszkiewicz, adw. Zbigniew Horbaczewski i adw. Ryszard Koziara (w wyniku losowania, gdyż uzyskał on tę samą liczbę głosów, co adw. Józef Bogucki).

Do **Sądu Koleżeńskiego** wybrani zostali adwokaci: Andrzej Artemowicz, Janusz Karaczun, Tadeusz Kołodko, Jerzy Szleszyński, Janusz Targoński, Barbara Saplewicz, Zdzisław Kiszkiel i Czesław Świerczyński. Na członków

Komisji Rewizyjnej wybrano adw. Mieczysława Karkówkę i adw. Juliana Nytko. Poza tym **delegatami** Izby białostockiej na Krajowy Zjazd Adwokatury zostali: adw. Witold Powichrowski, adw. Jerzy Korsak, adw. Lech Koziół, adw. Piotr Wiszniewski, adw. Mikołaj Zdasiuk, adw. Janina Mirek-Hościlołowicz, adw. Kazimierz Niemotko i adw. Stanisław Malinowski.

*

W dniu 10 czerwca 1983 r. odbyło się pierwsze inauguracyjne posiedzenie nowo wybranej Okręgowej Rady Adwokackiej w Białymstoku oraz Sądu Koleżeńskiego. Okręgowa Rada Adwokacka, obradująca pod przewodnictwem wybranego przez Zgromadzenie dziekana Witolda Powichrowskiego, ukonstytuowała się następująco: wicedziekanami Rady zostali adw. Jerzy Korsak i adw. Piotr Wiszniewski, sekretarzem — adw. Mikołaj Zdasiuk, skarbnikiem — adw. Zbigniew Ludwiczak, rzecznikiem dyscyplinarnym — adw. Marian Małyszko, członkami zaś adw. Janusz Andrzejewski, Lech Koziół i Henryk Marcinkiewicz. Obradujący w tym samym czasie członkowie Sądu Koleżeńskiego pod przewodnictwem prezesa adw. Zdzisława Wołkowskiego powołali zastępcę prezesa w osobie adw. Barbary Saplewicz.

Na pierwsze inauguracyjne posiedzenie Okręgowej Rady Adwokackiej, które miało charakter uroczysty, zaproszono także w charakterze gości przewodniczących Zgromadzenia, dziekana byłej Rady adw. Ireneusza Bolińskiego oraz zastępców członków Rady.

adw. Jerzy Korsak

Izba łódzka

W dniach 14, 15 i 28 maja 1983 r. odbyło się Zgromadzenie Łódz-

kiej Izby Adwokackiej. Zgromadzenia tego oczekiwaliśmy z wiel-

kim zainteresowaniem, ale zarazem i z wielkim niepokojem. Trwał nadal — wprawdzie zawieszony — stan wojenny, a adwokatatura przygotowywała się do najbardziej demokratycznych w swej powojennej historii wyborów władz samorządowych. Ten paradoks pogłębiany był przez fakt, że mieliśmy świeżo w pamięci wspaniałą atmosferę Zjazdu poznańskiego ze stycznia 1981 roku, Zjazdu, który obudził z letargu polską adwokaturę i nakreślił jej zadania na najbliższe lata. Siłą rzeczy nasuwało się pytanie: co w specyficznych warunkach 1983 roku pozostało z dorobku poznańskiego Zjazdu? Przebieg Zgromadzenia miał dać odpowiedź na to pytanie.

Już w czasie prac organizacyjnych nad przygotowaniem Zgromadzenia dało się zauważyć godne odnotowania zjawisko. Otóż jakby na przekór wszelkim dawnym komitetom wyborczym, „kluczom” i „uzgodnieniom” przykładano baczną uwagę, by demokratyczny charakter obrad nie był nawet w najmniejszym stopniu naruszony. Ustupiąca Okręgowa Rada Adwokacka zaproponowała Zgromadzeniu jedyny projekt porządku obrad oraz — po konsultacjach z kierownikami zespołów — kandydata na przewodniczącego zgromadzenia.

Zgromadzenie rozpoczęło się w dniu 14 maja br. Zgodnie z propozycją Rady na przewodniczącego wybrano adw. Karola Koperkiewicza, znanego działacza samorządu i wyróżniającego się kierownika zespołu. Wiceprzewodniczącym wybrano adw. Tadeusza Szczerbica, przedstawiciela starszego pokolenia adwokatów, który przez 20 lat walczył z pasją o demokratyczne wybory. Obowiązki sekretarzy powierzono adwokatom: Tadeuszowi Przybyszewskiemu i Andrzejowi Wosińskiemu.

Po krótkiej dyskusji uzupełniono proponowany porządek dzienny o dwa punkty: 1. sprawozdanie Komisji In-

terwencyjnej przy ORA w Łodzi z prac nad różnymi zagadnieniami dotyczącymi przepisów karnych dekretu o stanie wojennym z dnia 12.XII.1981 r.; 2. prezentacja kandydatów na dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej. Następnie po wyborze regulaminowych komisji przewodniczący udzielił głosu ustępującemu dziekanowi Rady adw. drowi Eugeniuszowi Sindlewskiemu.

Diekan stwierdził, że jego decyzja niekandydowania do władz okręgowego samorządu jest nieodwołalna i że fakt pełnienia funkcji dziekana przez okres 10 lat upoważnia go do rozliczenia się przed wyborcami z całego okresu. Wspominając osiągnięcia Rady (zwłaszcza w zakresie doskonalenia zawodowego, szkolenia aplikantów, poprawy warunków pracy zespołów, zakończenia kapitalnego remontu lokalu budynku Rady, sprawnego i chyba sprawiedliwego rozstrzygnięcia spraw kadrowych), podkreślił jednocześnie, że nie udało się uzyskać odczuwalnej poprawy sytuacji bytowej adwokatów i sytuacji materialnej samorządu. Problemy te muszą więc być nadal przedmiotem uwagi nowo wybranych władz samorządu. Diekan przypomniał, że Rada bardzo szybko zapoczątkowała współpracę z Ośrodkiem Badawczym Adwokatury i że w osiągnięciach tego Ośrodka ma liczyć się jej wkład, że to właśnie w Łodzi odbył się I Ogólnopolski Zjazd Adwokatów Pisarzy, impreza piękna i niezapomniana, dalej — że Łódź jest siedzibą Zarządu Klubu Adwokatów Pisarzy, że od 1978 r. adwokaci łódzcy prowadzą lektorat wymowy sądowej na Uniwersytecie Łódzkim, że są oni także współorganizatorami Uniwersytetu III wieku, wreszcie że wytworzono odpowiedni klimat do działalności kulturalnej, popularyzatorskiej i towarzyskiej. Diekan podkreślił następnie, że trzeba kategorycznie zwalczać rozpowszechnione niejednokrotnie mity o

„klanowości” i „zamknięciu” naszego zawodu. W czasie 10 ostatnich lat wpisano na listę adwokatów Izby łódzkiej 113 osób. W grupie tej egzaminowanych aplikantów było 68, byłych sędziów — 23, byłych prokuratorów — 20, byłych arbitrów — 2. W okresie tym dzieci z rodzin adwokackich stanowią zaledwie 20% ogółu osób przyjętych na aplikację adwokacką.

Dziekan zakończył swe wystąpienie następującymi słowami:

„Łódzkie środowisko adwokatów zajęło też aktywną postawę w dziedzinie walki o idee naszego zawodu. W kwietniu 1981 roku właśnie Łódź zaprezentowała swoją wizję zawodu adwokata. Twierdziliśmy, że samorządna adwokatura leży nie tylko w interesie Rady czy adwokatów, ale przede wszystkim w interesie Państwa i wymiaru sprawiedliwości. Realizowanie zasady: niezawisły sąd — pryncypialna prokuratura — samorządna adwokatura — powinno być fundamentem działania wymiaru sprawiedliwości. Swoje stanowisko przedstawiliśmy na Zjeździe w Poznaniu i fakt, że część spośród dezyderatów znalazła się w treści prawa o adwokaturze, jest wielką zasługą koleżanek i kolegów. 26 listopada 1980 r. Rada poparła Stowarzyszenie Adwokatów i Aplikantów Adwokackich. Zasadą działania Rady była otwartość i publiczność jej działań, stwarzanie pola dla demokracji i samorządu”.

Wystąpienie dziekana Sindlewskiego zostało przyjęte z niezwykłą serdecznością. Wielu mówców podkreślało trwale zasługi dziekana dla łódzkiej palestry; przedstawiciele wielu zespołów łódzkich obdarowali go kwiatami. Dziekan otrzymał największą liczbę głosów wśród wybranych delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury. Ponadto zgromadzeni uchwalili wystąpienie do NRA o przyznanie dziekanowi adw. drowi Eugeniuszowi Sindlewskiemu Złotej Odznaki „Adwoka-

tura PRL”. Wszystko to stanowiło oczywisty przejaw popularności dziekana Sindlewskiego w łódzkim środowisku adwokackim, a także dowód szacunku, na który sobie w pełni zasłużył.

Wśród zagadnic podniesionych w dyskusji należy odnotować następujące:

a) [— — —] [Art. 2 pkt 1, 6 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o kontroli publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 20, poz. 99), zm.: 1983 r. Dz. U. Nr 44, poz. 204]

b) Adwokaturę powinien cechować aktywny stosunek do rzeczywistości i cierpliwe dążenie do dialogu społecznego. Z tej drogi nie mogą sprządać sprawy będące następstwem stanu wojennego. Nienawiść jest drogą donikąd (adw. adw. Głogowski, Kern, Leszczyński, Marendziak, Schmidt, Szczerbic).

c) Podstawowym obowiązkiem instytucjonalnym adwokatury jest realizacja art. 1 prawa o adwokaturze. Sposób realizowania tego obowiązku będzie miał wpływ na znaczenie i rolę adwokatury w społeczeństwie (adw. adw. Głogowski, Korczak, Maciejewski).

d) Dyskutowano decyzję władz administracyjnych o rozwiązaniu Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich. W uzasadnieniu tej decyzji podano, że Stowarzyszenie „godziło w strukturę Państwa i socjalizm”.

[— — —] [Art. 2 pkt 1, 6 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o kontroli publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 20, poz. 99), zm.: 1983 r. Dz. U. Nr 44, poz. 204]

Zgromadzenie podjęło w związku z tym uchwałę następującą:

„Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Łodzi z żalem przyjmuje do wiadomości fakt rozwiązania Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich przez władze

administracyjne. Zgromadzenie wyraża przekonanie, że starania Stowarzyszenia o wszechstronny udział adwokatury w życiu publicznym, społecznym i kulturalnym stanowią wartości trwałe na dziś i jutro społeczności adwokackiej."

e) Społecznej potrzebie ogłoszenia przepisów o amnestii poświęcone było wystąpienie adw. Lecha Mazura. I w tej kwestii zgromadzeni podjęli odpowiednią uchwałę.

f) Trosce o godność zawodu i wyższy poziom wiedzy zawodowej poświęcone były wystąpienia adwokatów: Głogowskiego, Malcena, Leszczyńskiego, Ożadowicza i Szczerbica. Problemom bytowym adwokatów i problemom opieki nad emerytami poświęcone były wystąpienia kolegów Chojnackiego i Rodziewicza.

g) ORA w Łodzi podjęła uchwałę: „Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Łodzi wyraża przekonanie, iż wpisy na listę adwokatów i aplikantów adwokackich powinny być dokonywane z wyłączeniem wszelkiej dyskryminacji, w szczególności — dyskryminacji za udział w byłym NSZZ „Solidarność”.

h) Wyrażono słowa najwyższego uznania za działalność poselską posłankom-adwokatom Marii Budzanowskiej i Halinie Minkisiewicz-Lateckiej.

Poziom i przebieg zgromadzenia należy ocenić wysoko. Wypowiedzi nacechowane były kulturą polityczną, a przy tym odwagą. Optylizmem nastroja liczba osób kandydujących do większości funkcji i organów. Do Okręgowej Rady Adwokackiej (12 mandatów) kandydowało 53 osoby, do Sądu Dyscyplinarnego (16 mandatów) kandydowało 31 osób; o 23 mandaty delegatów Izby na Krajowy Zjazd Adwokatury ubiegało się 56 osób. Fakty te świadczą o znacznym wzroście społecznej aktywności łódzkiej adwokatury.

Skład wybranych organów Izby łódzkiej jest następujący:

Okręgowa Rada Adwokacka: dziekan: adw. Bogdan Schmidt, wicedziekan: adw. Andrzej Kern i adw. Franciszek Lach, sekretarz: adw. Ryszard Kenner, skarbnik: Kazimierz Kempński, rzecznik dyscyplinarny: adw. Stefan Eckersdorf, zastępca sekretarza: adw. Jerzy Ziela; członkowie: adw. Ireneusz Chojnacki, adw. Karol Koperkiewicz, adw. Ryszard Łojewski, adw. Stanisław Maurer, adw. Halina Minkisiewicz-Latecka, adw. Eugeniusz Zobel.

Delegat woj. sieradzkiego: adw. Wojciech Sobański.

Przeciętny wiek członka Rady wynosi 53 lata. W skład Rady wchodzi: 10 bezpartyjnych, 2 członków SD, 1 członek PZPR.

Sąd Dyscyplinarny: prezes: adw. Zygmunt Kosakiewicz, wiceprezes: adw. Eugeniusz Wąsowicz; członkowie: adw. Elżbieta Agacka, adw. Elżbieta Brzezińska-Kacerka, adw. Jan Brzeziński, adw. Andrzej Gałęzowski, adw. Krystyna Gąsecka, adw. Przemysław Osuchowski, adw. Stanisław Pabian, adw. Witold Pajor, adw. Michał Rogalski, adw. Jadwiga Siemaszkiewicz, adw. Maria Szczep-Obraniak, adw. Irena Urbańska, adw. Zdzisław Wentlandt, adw. Wiesław Wolski, adw. Zygmunt Wołowski. Przeciętny wiek członka Sądu wynosi 58,5 lat. W skład Sądu wchodzi: 13 bezpartyjnych, 2 członków SD, 1 — PZPR oraz 1 — ZSL.

Komisja Rewizyjna: przewodniczący: adw. Janusz Pruszyński; członkowie: adw. Zygmunt Deczyński, adw. Stanisław Dembiak, adw. Mieczysław Frankowski, adw. Jan Karśnicki, adw. dr Józef Rodziewicz, adw. Wanda Weilowa. Przeciętny wiek członka Komisji wynosi 66,5 lat. Wszyscy są bezpartyjni.

Na delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury wybrani zostali

adw. adw.: Eugeniusz Sindlewski, Halina Minkisiewicz-Latecka, Andrzej Kern, Mieczysław Frankowski, Mirosław Olczyk, Karol Głogowski, Stanisław Maurer, Juliusz Leszczyński, Lech Mazur, Stefan Eckersdorf, Karol Koperkiewicz, Tadeusz Skowron, Ryszard

Kenner, Józef Rodziewicz, Mieczysław Korczak, Franciszek Lach, Józef Malcen, Zygmunt Deczyński, Eugeniusz Zobel, Alfred Dreszer, Zbigniew Maciejewski, Ryszard Łojewski, Krystyna Skolecka-Kona.

adw. Andrzej Kern

I z b a o p o l s k a

W dniu 28 maja 1983 r. odbyło się Zgromadzenie Okręgowej Izby Adwokackiej w Opolu. Z zaproszonych gości wzięli w Zgromadzeniu udział przedstawiciele władz politycznych i administracyjnych, a także sądownictwa i prokuratury.

We wstępnej części Zgromadzenia wiceprzewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu Stanisław Wojtasik udekorował adw. Jerzego Haliniaka, członka Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Kędzierzynie-Koźlu, nadanym mu przez Radę Państwa Złotym Krzyżem Zasługi.

Po przejściu przewodnictwa Zgromadzenia przez wybranego adw. Adama Gutowicza oraz po wyborze komisji zgromadzeniowych głos zabrał dziekan ORA adw. Jerzy Jasiński, który w swym wystąpieniu poruszył szereg istotnych i aktualnych tematów nurtujących środowisko adwokackie. Podkreślił, iż odbywające się Zgromadzenie jest okazją do podsumowania w szerszym zakresie działalności adwokatury w okresie zmiany przepisów regulujących tę działalność przez wejście w życie nowej ustawy o adwokaturze. Ten przejściowy okres zbiegający się z okresem stanu wojennego spowodował dezorganizację w planowym działaniu samorządu. Środkiem zaradczym przeciwko temu stanowi rzeczy miała być zmiana ustrojowych przepisów adwokatury, której dokonanie przyjęte zostało z mieszanymi uczuciami. Bezsportny jest fakt, że prawo o adwokaturze nie ograniczyło samorządności adwokatury,

wprowadzając zaś większą samorządność organów samorządowych otworzyło drogę do doskonalenia samorządności i jej dalszego poszerzenia. Osiągnięcie tego celu będzie niełatwym zadaniem samorządu nowej kadencji, warunkiem zaś spełnienia tego zadania jest odbudowa aktywności samorządowej we wszystkich formach działania całej Okręgowej Izby Adwokackiej.

Po wystąpieniu dziekana adw. Jerzego Jasińskiego przewodniczący obrad otworzył dyskusję.

Jako pierwszy głos zabrał adw. Jerzy Haliniak, który zwrócił uwagę na fakt, iż prawo o adwokaturze, w ostatecznej wersji uchwalone przez Sejm, w wielu istotnych punktach nie odpowiada projektowi poselskiemu, którego twórcami w dużej mierze byli przedstawiciele adwokatury. Wyraził pogląd, że do ustawy—Prawo o adwokaturze zostało wprowadzonych wiele elementów o charakterze administracyjnym, sprzecznych z istotą samorządności.

Następnie zabrał głos adw. Jan Piątkowski, który podniósł kwestię szkolenia zawodowego w Izbie, współpracy adwokatury z sądami i prokuraturą oraz zawieszenia działalności Rady w związku z wprowadzeniem stanu wojennego.

W dalszej kolejności głos zabrał obecny na Zgromadzeniu wiceprezes NRA adw. Jerzy Biejał, który omówił pewne rozwiązania nowego prawa o adwokaturze, a w szczególności zachodzące różnice w stosunku do pro-

jektu poselskiego. Stwierdził, że ustawa stanowi maksimum tego, co adwokatura mogła uzyskać w aktualnych warunkach społeczno-politycznych w okresie stanu wojennego. Podniósł, że dzięki art. 18 ustawy adwokatura uzyskała prawo wpływu na legislację oraz kierunki orzecznictwa sądowego przez zgłaszanie Radzie Państwa dezyderatów, do których Rada Państwa przywiązuje ogromne znaczenie.

Zabierając głos w dyskusji dziekan ORA w Bielsku-Białej, członek NRA adw. Jerzy Sieklucki podniósł, że w świetle prawa o adwokataturze każda izba adwokacka dysponuje samodzielnością, jednakże jest ona powiązana szeregiem instytucji prawnych w kierunku pionowym, natomiast brak jest instytucji, które wiązałyby izby w kierunku poziomym. Brak ten powinien być wypełniony bezpośrednimi kontaktami pomiędzy poszczególnymi izbami.

W głosach pozostałych gości Zgromadzenia, którzy wzięli udział w dyskusji, przewijała się wysoka ocena polityczna i zawodowa adwokatury opolskiej.

Następnie Zgromadzenie w drodze bezpośredniej dokonała wyboru: adw. Jerzego Jasińskiego — na dziekana **Okręgowej Rady Adwokackiej**, adw. Rudolfa Flama — na prezesa **Sądu Dyscyplinarnego** i adw. Barbarę Cetnarowską — na przewodniczącą **Komisji Rewizyjnej**.

Na członków ORA wybrani zostali adwokaci: Jerzy Haliniak, Ryszard Porzycki, Marian Rogozik, Piotr Rauch, Waldemar Miedziejko i Jan Piątkowski, a na zastępców członków ORA adwokaci: Wojciech Rogoziński i Jacek Ziobrowski.

W skład Komisji Rewizyjnej wy-

brani zostali członkowie: adw. Andrzej Bartoszek i adw. Kazimierz Rosak oraz zastępcy członków: adw. Jerzy Piasecki i adw. Jerzy Skłodowski.

W skład Sądu Dyscyplinarnego jako członkowie wybrani zostali: adw. adw. Waldemar Jung, Halina Dobrzyńska, Zbigniew Janicki, Józef Kolasa, Bogdan Kuźmicki, Blanka Plech, Kazimiera Biernat, Marek Sawczuk, a jako zastępcy — adw. Alicja Głińska i adw. Tadeusz Roztropowicz.

Na **delegatów** na Krajowy Zjazd Adwokatury wybrano adw. adw.: Adama Gutowicza, Jerzego Haliniaka, Jerzego Jasińskiego, Ryszarda Porzyckiego, Andrzeja Bartoszkę i Mariana Wojnowskiego.

*

W dniu 10 czerwca 1983 r. odbyło się posiedzenie Okręgowej Rady Adwokackiej w Opolu, na którym Rada Adwokacka ukonstytuowała się w sposób następujący:

Dziekan — adw. Jerzy Jasiński

Wicedziekan — adw. Marian Rogozik

Sekretarz — adw. Waldemar Miedziejko

Skarbnik — adw. Ryszard Porzycki

Rzecznik dyscyplinarny — adw. Jerzy Haliniak

Członkowie Rady: — adw. Jan Piątkowski, adw. Piotr Rauch

Na posiedzeniu dokonano podziału czynności, obsadzono referaty oraz powołano cztery komisje, nakreślając jednocześnie problematykę działania Rady Adwokackiej na najbliższy okres.

adw. Waldemar Miedziejko

Izba rzeszowska

1. XXX-lecie najstarszego Zespołu w Izbie. Zespół Adwokacki Nr 1 w Rzeszowie jest naj-

starszym zespołem w naszej Izbie, założony bowiem został w dniu 1 lipca 1952 r., choć faktycznie rozpoczął swą

działalność 15 lipca 1952 r. Obecnie zatem obchodzi jubileusz XXX-lecia swego istnienia. Z inicjatywą utworzenia tego zespołu wystąpili ówczesni jego założyciele, a mianowicie adw. adw.: Franciszek Biskup, Bolesław Boczar, Hieronim Kowalski, Marcin Miąsik, Michał Pikor, Józef Szczepanik, Stanisław Działota, Janusz Pattek i Zdzisław Książkiewicz. Zespół należał do najbardziej prężnych w tym regionie, niezależnie bowiem od dużych osiągnięć dydaktycznych i wychowawczych znany jest aż do dziś ze swej działalności społeczno-politycznej.

Zmieniał się skład osobowy Zespołu Nr 1. Szereg kolegów zmarło, doszli nowi. W chwili obecnej liczy on 10 członków, przy czym z założycieli jego pozostało jedynie dwóch kolegów, obecnie już emerytów, a mianowicie Marcin Miąsik i Michał Pikor. Pracują obaj w ograniczonym wymiarze godzin i z dniem 31 grudnia 1983 r. opuszczają całkowicie Zespół wobec osiągnięcia ustawowego wieku.

Zespół Nr 1 w Rzeszowie znany był — i takim pozostaje nadal — ze szczególnie milej, koleżeńskiej i przyjaznej atmosfery, która sprzyjała kształtowaniu się na wysokim poziomie stosunków wewnątrzspołowych. W okresie swego istnienia Zespół wykształcił 31 aplikantów, z których 6 wykonuje w tym zespole zawód. Pierwszymi aplikantami tego Zespołu, którzy rozpoczęli aplikację z chwilą jego założenia, są następujący adw. adw.: Janina Białek, Mieczysław Cincio, obecny wicedziekan Rady Adwokackiej w Rzeszowie, Wiesław Grzegorzczak, obecny dziekan tej Rady, oraz adwokaci: Mieczysław Czapka, Andrzej Grzywacz i Edmund Samborowski. Pozostali wyszkoleni w Zespole aplikanci zasilili inne zespoły naszej Izby, a niektórzy z nich pracują jako adwokaci w innych izbach w kraju.

Większość członków Zespołu to dłużej działacze samorządowi, jak np.

wspomniani już wyżej: adw. M. Cincio, adw. W. Grzegorzczak i adw. Marcin Miąsik (był on dziekanem Izby przez 19 lat, a więc od chwili jej powstania aż do roku 1970). Adw. Michał Pikor pełnił kolejne funkcje samorządowe aż do stanowiska wicedziekana Rady włącznie. Inni koledzy, jak adw. B. Boczar lub adw. Pattek, byli skarbnikami i sekretarzami Rady, a ponadto adw. Pattek długoletnim prezesem Komisji Dyscyplinarnej. Adw. Józef Szczepanik był długoletnim rzecznikiem dyscyplinarnym Rady i zastępcą rzecznika, inni koledzy pełnili funkcje wizytatorów, a adw. Biskup był kierownikiem biura Rady.

Wypadnie tu wspomnieć również o tych kolegach, którzy obecnie są już poza Zespołem ze względu na wiek, jak np. adw. Alfred Karasowski i adw. Zygmunt Panas, którzy swoją wieloletnią pracą i codziennym trudem pozostawili „w spadku” — dzięki swemu doświadczeniu — bogatą przeszłość i doskonale wzory dla młodych kolegów.

Dla tych kolegów, którzy przekroczyli już „smugę cienia” i nie ma ich wśród nas niech ta wzmianka będzie hołdem dla nich, dla ich pamięci oraz wyrazem szacunku dla ludzi, dla których zawsze prawo oznaczało prawo, a sprawiedliwość — sprawiedliwość.

Szereg Kolegów Zespołu Nr 1 zostało odznaczonych wysokimi odznaczeniami państwowymi, korporacyjnymi i regionalnymi. Tak więc czterech kolegów otrzymało Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, czterech Złote Krzyże Zasługi, trzej Srebrne Krzyże Zasługi, dwu Złote Odznaki „Adwokatura PRL”, dwu Srebrne Odznaki „Adwokatura PRL”, siedmiu kolegów ma odznaczenie „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego”, dwaj zaś Medale za udział w Wojnie Obronnej.

Zespół jest członkiem szeregu organizacji społecznych i stowarzyszeń

wyższej użyteczności, a jego członkowie to ludzie znani w środowisku nie tylko adwokatury rzeszowskiej, ale również w kraju. Niektórzy koledzy, jak np. nieżyjący już obecnie adw. dr Stanisław Działowski, obchodzili jubileusz 50-lecia pracy zawodowej, a wspaniała oprawa tych uroczystych obchodów będzie długo tkwić w pamięci uczestników spotkania, nie mówiąc już o tym, że kroniki adwokatury rzeszowskiej zanotowały skrzętnie obszerną relację z przebiegu tej uroczystości.

Szereg spotkań towarzyskich, takich imprez, jak brydż towarzyski, wieczorki taneczne, prelekcje, zjazdy — wszystko to inicjowane było przez kolegów z tego Zespołu i było dowodem olbrzymiego ich zaangażowania w rozwijanie tak potrzebnej dla naszego środowiska integracji.

W Zespole pracował duży personel administracyjny. Spośród tych pracowników należy wymienić Marię Bilewską, Irenę Boczar, Bronisławę Pikor, Hannę Pattek, Alfredę Kałkowską, Marię Lech, Jana Wojturskiego i wieloletnią księgową Eugenię Michalską.

Ostatnio odbyła się niecodzienna uroczystość wręczenia pracownikom, którzy 30 lat przepracowali w Zespole, odpowiednich dyplomów i nagród pieniężnych za ich długoletnią pracę. Wśród wyróżnionych znaleźli się: Irena Boczar, Bronisława Pikor, Eugenia Michalska (zmarła w maju 1983 r.), a dziekan Rady i wicedziekan, wręczając dyplomy ze stosowną uchwałą Rady, wyrazili duże uznanie tym ludziom, którzy niejednokrotnie do późnych godzin wieczornych trwali na swych posterunkach przy sprawozdaniach, bilansach itp.

Należy też wyróżnić dwie długoletnie pracownice Zespołu: Marię Lech i Alfredę Kałkowską, a także Jana Wojturskiego, wieloletniego o 50-letnim stażu pracy pracownika dawnych jeszcze prywatnych kancelarii adwo-

kackich w okresie międzywojennym.

Rada Adwokacka w Rzeszowie, powołując się na swoją uchwałę podjętą z okazji 30-lecia pracy tych ludzi, wyraża im za pośrednictwem gościnnych łamów „Palestry” serdeczne podziękowanie za ich trud i wysiłek dla dobra adwokatury rzeszowskiej.

Zespół ma na swoim „koncie” także udzielenie wielu porad prawnych, których wartość sięga poważnych kwot. Nigdy nie zdarzyło się, żeby klient — zarówno ten, który mógł zapłacić, jak i ten, któremu udzielono bezpłatnej porady (a tych była przeważająca większość) — odszedł z Zespołu bez otrzymania wszechstronnego i szczegółowego wyjaśnienia interesujących go problemów. Wszystkie sprawy alimentacyjne oraz opiekuńcze prowadzone były i są kredytowo. Adwokaci Zespołu pracują również w Polskim Komitecie Pomocy Społecznej.

Jubileusz obchodzony był skromnie. Kulminacyjnym punktem była chwila wspomnień o takich adwokatach, jak adw. B. Boczar, adw. J. Pattek, J. Szczepanik i wielu innych, którzy do osiągnięć Zespołu walczyli się przyczynili. Zespół zorganizował również weekend w Polańczyku w Bieszczadach, gdzie koledzy spędzili przyjemnie dwa świąteczne dni łącznie z pieczeniem kiełbasy.

Adwokaci Zespołu zawsze walczyli dzielnie o sprawiedliwość społeczną, o właściwe miejsce adwokata w społeczeństwie, o jego autorytet i postawę etyczną. Na progu 40-lecia Zespołu należy złożyć wszystkim kolegom najlepsze życzenia dalszych długich lat pracy dla dobra społeczeństwa.

2. Wybory kierowników Z.A.
Zgodnie z uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej Okręgowa Rada Adwokacka w Rzeszowie, opierając się na przepisach nowego prawa o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r. (art. 44 w związku z art. 11 pkt 2 p.o.a.), zarządziła w dniu 31 marca 1983 r. we

wszystkich zespołach adwokackich naszej Izby wybory kierowników zespołów. Wybory te odbyły się w zasadzie w ciągu kwietnia 1983 r. (tylko w niektórych z nich aż do pierwszej dekady maja).

Wybory te poprzedziła starannie przygotowana akcja przedwyborcza z odpowiednimi sprawozdaniami kierowników zespołów oraz z udziałem przedstawicieli Rady Rzeszowskiej w czasie zebrań członków zespołów.

Wybory odbyły się zgodnie z przepisami ustawy we wszystkich 23 zespołach Izby, jednakże w Zespole Adwokackim Nr 2 w Mielcu, wobec braku *quorum* na skutek choroby dwóch członków tego Zespołu, wybory nie mogły dojść do skutku. Również w trzech dalszych zespołach: w Brzozowie, Sanoku i Ropczycach nie doszło do wyborów kierowników z braku uzyskania przez kandydatów — po powtórzeniu głosowania — kwalifikowanej większości głosów.

W sześciu zespołach wybrano nowych kierowników zespołów, a mianowicie: w Przemyślu — adw. Zdzisława Augustyna, w Przeworsku — adw. Andrzeja Stepkiewicza, w Jarosławiu — adw. Józefa Strusa, w Zespole Adwokackim Nr 1 w Mielcu — adw. Eugeniusza Myjaka, w Zespole Adwokackim Nr 2 w Rzeszowie — adw. Lecha Świerczewskiego i w Janowie Lubelskim — adw. Leona Kozdrója. W pozostałych 13 zespołach Izby wybrano kierownikami dotychczasowych kierowników tych zespołów.

Rada nie skorzystała z prawa złożenia sprzeciwu przeciwko wybraniu nowych kierowników oraz kierowników dotychczasowych. Wybory zaś w tych zespołach, w których nie doszło do wybrania kierowników, zostaną zarządzane przez Radę w terminie późniejszym na podstawie nowej uchwały Rady (uchwała o zarządzeniu wyborów podjęta została w dniu 31 marca 1983 r.).

Wybrani kierownicy zespołów to w przeważającej większości ludzie o dużym stażu zawodowym, wykonywający swoją funkcję kierownika już w trzeciej, a nawet szóstej kadencji (tylko 7 kierowników funkcję tę pełni po raz pierwszy).

Według oceny naszej Rady, dokonanej na posiedzeniu w dniu 20 maja 1983 r., wybory kierowników przeprowadzone zostały prawidłowo, wybrano ludzi poważnych o dużym doświadczeniu w pracy zawodowej i samorządowej, legitymujących się nienaganną opinią, cieszących się dużym autorytetem i szacunkiem. Należy więc przypuszczać, że współpraca kierowników zespołów adwokackich naszej Izby z Radą Adwokacką i wszystkimi organami samorządu adwokatury naszego regionu będzie układać się pomyślnie.

Rada, zgodnie z podjętą uchwałą, podziękowała w odrębnym piśmie ustępującym kierownikom za ich wieloletnią pracę i za właściwy stosunek do władz samorządowych i do kolegów, a nowym kierownikom obejmującym ten urząd złożyła życzenia owocnej pracy dla dobra samorządu adwokatury nie tylko naszego regionu, ale całej adwokatury polskiej.

Nowo wybrani kierownicy objęli swoje funkcje po protokołarnym przekazaniu obowiązków przez ustępujących kierowników zespołów.

3. Fundusz Wzajemnej Pomocy przy ORA. Działalność Komisji Funduszu Wzajemnej Pomocy Okręgowej Rady Adwokackiej w Rzeszowie w ostatnim okresie bardzo się wzmogła, mimo że działalność tego Funduszu oparta była na starym regulaminie, który w zasadzie stał się anachroniczny w związku ze zmniejszeniem się siły nabywczej pieniądza i ogólnym zjawiskiem inflacji.

W ciągu ostatnich lat Rada nie mogła dokonać zmian w regulaminie, albowiem statutowa forma świadczeń tego Funduszu, a zwłaszcza jej zmia-

na, wymaga uchwały Zgromadzenia delegatów całej Izby. Niestety, w okresie ostatnich 2 lat zebrania takie ze względu na stan wojenny nie były zwoływane.

Mimo to w roku 1981 udzielono bezzwrotnych zapomóg na kwotę 90.700 zł, zapomóg rodzinnych na kwotę 19.500 zł, zapomóg pośmiertnych na kwotę 100.000 zł, a różnych świadczeń (w tym i kosztów leczenia) na łączną kwotę 64.330 zł. Udzielono też pożyczek na kwotę 296.500 zł.

W roku 1982, jakkolwiek liczba pożyczek nieco zmalała, co wyraża się w pożyczonej kwocie 224.750 zł, to jednak zwiększyły się: zapomogi bezprowrotne — do kwoty 122.500 zł, zapomogi pośmiertne — do 190.000 zł, a różne inne wydatki wyniosły kwotę 52.000 zł.

Preliminowana suma Funduszu Wzajemnej Pomocy na rok 1983 zamyka się kwotą 1.086.500 zł.

Działalność Funduszu koncentrowała się w dużym stopniu wokół osób starszych — emerytów i rencistów naszej Izby, którym śpieszono z pomocą w każdej sytuacji, a gdy wysokość świadczeń była ograniczona treścią regulaminu, w kilku wypadkach powtórzono te świadczenia ze względu na nieuleczalną i ciężką chorobę członków Funduszu, ich szczególnie trudne warunki życiowe oraz specyficzną sytuację osobistą, rodzinną i majątkową.

Nie zdarzyło się, żeby z Funduszu Wzajemnej Pomocy odmówiono komukolwiek świadczeń z tytułu bezzwrotnych zapomóg czy też innej formy po-

mocy należnej członkowi Funduszu.

Komisja Funduszu Wzajemnej Pomocy, w skład której wchodził: adw. Mieczysław Cincio jako przewodniczący, adw. Emil Górnicki jako zastępca, adw. Piotr Blajer, adw. Andrzej Bochenek i adw. Mieczysław Szkutnik jako członkowie tej Komisji, działała sprawnie i bez opóźnień i wszystkie wnioski zostały rozpoznane pozytywnie.

Obecnie propozycje zmian w regulaminie Funduszu dotyczą przede wszystkim podniesienia wysokości zasiłku pośmiertnego do kwoty 50.000 zł z uwzględnieniem stażu pracy adwokata. Zwiększono również wysokość pożyczek, bezzwrotnych zapomóg oraz jednorazowych zapomóg z tytułu wypadków losowych i w ten sposób urealniono świadczenia z tego Funduszu w kontekście nowych cen.

Wspomnieć tu także należy o innych świadczeniach socjalnych, jakie były podejmowane przez Radę dla polepszenia sytuacji materialnej i zaopatrzeniowej członków naszej Izby, mianowicie przez umożliwienie nabycia deficytowych artykułów, uzyskiwanie talonów na benzynę oraz ułatwianie naszym kolegom nabycia innych artykułów pierwszej potrzeby. W tym zakresie Rada może się legitymować pewnymi osiągnięciami.

Na zakończenie wypada podnieść, że zebranie delegatów Izby dokona przede wszystkim zmiany wysokości składek członkowskich na rzecz Funduszu Wzajemnej Pomocy.

adw. Mieczysław Cincio

Izba zielonogórska

KOMUNIKAT. Okręgowa Rada Adwokacka w Zielonej Górze zawiadamia, że **VI Mistrzostwa Polski Adwokatów w tenisie ziemnym** odbędą się **od 31 maja do 3 czerwca 1984 r.** w Barlinku (woj. gorzowskie).

Wstępne zgłoszenia prosimy

przesyłać pod adresem Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Myśliborzu (kod 74-300, skr. poczt. 45), po czym każdy chętny otrzyma dokładne zawiadomienie o imprezie wraz z regulaminem.